

Пжтът красиво криволичи между разцъвнали овощки, и наоколо се носи парфюмът на пролътта. А долу, въ дола, лжкатуши пѣнлива рѣкичка. Младитѣ тревички оглеждатъ въ прозрачитѣ ѝ струи новитѣ си премѣни и тихо се питатъ: „Достойни ли сме да посрещнемъ нея — животворницата?“ Въ дола шуми вѣтрецъ, и рѣкичката разказва за дивнитѣ хубости на планината. Сякашъ всичко говори и се радва. Пжтътъ неусѣтно измина. Стигнахме до една височина и сѣднахме да си починемъ по голитѣ скали, разхвърляни въ безпорядкъ наоколо. Сега... предъ очитѣ ми се разкриватъ чудесни гледки. Надолу, дождето ти око стигне, се разстила безкрайна равнина, а вдигнешъ ли погледъ нагоре, виждашъ „Чаталка“ разпѣрила криле, бди съ суровъ погледъ надъ Сливенъ. А насрѣща... Възхищение! Голѣмъ бѣлъ стѣлбъ вода се хвърля въ една скалиста пропасть. Отъ дветѣ страни — голѣми, отвесни скали, които сякашъ ще се срутятъ и полетятъ въ бездната. Душата ми заплува въ тихо блаженство. Азъ устремихъ погледъ на югъ и тамъ, като че ли виждахъ нея — вълшебната пролѣтъ. Съ разплетена руса коса и букетъ отъ цвѣта, тя лети надъ поляни и гори. Гдето мине, гдето стигне, вредомъ тя животъ дарява. Отъ ведри небеса духа надъ гори и поля и като звѣнъ се носи навредъ: „Хей, пролѣтъ иде!“ Пролѣтъ! Вълшебница! Колко прелести ни носишъ ти!

Времето неусѣтно летѣше. Слънцето бѣше преминало зенита си, но никой не мислѣше да си отива. Не ни се оставяше нито за мигъ това мѣсто. Но нѣмаше що да сторимъ. Строихме се и потеглихме обратно. Нѣкой поде пѣсень. Тя закѣнтѣ далече и сякашъ приветствуваше пролѣтъта. Стигнахме въ града и като орлякъ птички се прѣснахме по домоветѣ си, за да разкажемъ всичко.

Денътъ бърже измина. Слънцето вече клонѣше къмъ западъ. Планинитѣ добиха обаятеленъ видъ, сякашъ хиляди брилянти сж разпилѣни по тѣхъ. Лжчитѣ на захождащото слънце обливатъ съ нѣженъ цвѣтъ „Синитѣ камъни“. Гърбътъ на „Чаталка“ е позлатенъ и тихо рисува въ модритѣ висини своитѣ грапави очертания. По върха ѝ като бѣли пеперуди се събиратъ облачета, които искатъ да кажатъ сбогомъ на отлитащия първи пролѣтенъ день, който ни донесе толкова радости.